

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/200/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015201010
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:1015201010.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu v 1.rade: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, D., žalobkyne v 2 rade: E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, G. H. I. XXX, obaja právne zastúpení: LEGAL & CORP s.r.o., Gajova 11, 811 09, Bratislava, IČO 47 237 325, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 48412/2015 zo dňa 31.03.2015, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Na základe exekučného titulu - vykonateľného výkazu nedoplatkov Hlavného colného úradu Viedeň č. 100/62256/2001 – 84 zo dňa 06.02.2007, Colný úrad Bratislava exekučnou výzvou č. 1095231/1/514145/2014 zo dňa 21.11.2014 (ďalej len „exekučná výzva“) v právnej veci žalobcu v 1. rade ako dlžníka a žalobkyne v 2. rade ako manželky dlžníka postupom podľa § 91 ods. 1, ods. 7 a § 91 ods. 2 písm. f) zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.06.2015 (ďalej len „daňový poriadok“), vyzval žalobcu v 1. rade ako dlžníka, aby v lehote 8 kalendárnych dní od doručenia exekučnej výzvy uhradil na bankový účet Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky nedoplatok úrokov z omeškania vo výške X.XXX,XX eura, s tým, že pokiaľ uvedený nedoplatok v stanovenej lehote uhradený nebude, Colný úrad Bratislava vykoná exekúciu vydaním exekučného príkazu na majetok žalobcu v 1. rade a žalobkyne v 2. rade. Colný úrad Bratislava (ďalej len „prvostupňový orgán“) predmetnou výzvou tiež zakázal žalobcom nakladať s peňažnými prostriedkami na všetkých bankových účtoch do výšky nedoplatku, keďže v zmysle § 88 ods. 9 daňového poriadku, predmetom daňovej exekúcie môže byť aj majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

2. Proti exekučnej výzve podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v 1. rade namietajúc, že skutkové udalosti, ktoré viedli k vyrubeniu pokuty sa stali niekoľko rokov pred uzavretím manželstva a žalobkyňa v 2. rade nemá s nimi nič spoločné, a preto ako nedôvodné považoval vedenie daňového exekučného konania aj voči žalobkyni v 2. rade.

3. Žalobkyňa v 2. rade odvolanie proti exekučnej výzve nepodala, k odvolaniu sa nevyjadrila.

4. Žalovaný rozhodnutím č. 48412/2015 zo dňa 31.03.2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) odvolanie žalobcu v 1. rade podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku zamietol a exekučnú výzvu potvrdil, keď poukázal, že v súvislosti s rozhodnutím č. 100/62256/2001 zo dňa 30.11.2001, ktoré je exekučným titulom vydaným rakúskymi colnými orgánmi, dňa 12.02.2015 rakúska colná správa potvrdila, že predbežným rozhodnutím o odvolaní zo dňa 08.10.2010 doručeným žalobcovi v 1. rade, bol predpis poplatkov podrobne zdôvodnený, a preto je predpis poplatkov oprávnený a rakúska colná správa žiada o pokračovanie vymáhania.

5. V súvislosti so vzťahom žalobkyne v 2. rade k udalostiam, ktoré sa odohrali v minulosti a viedli k vyrubeniu pokuty, žalovaný s poukazom na § 88 ods. 9 daňového poriadku zdôraznil, že exekučná výzva sa vzťahuje na úroky z omeškania určené vykonateľným výkazom nedoplatkov vyhotoveným dňa 06.02.2007, čiže už v čase existencie manželstva. Rovnako bol správca dane oprávnený postihnúť peňažné prostriedky z bankového účtu, ktorého majiteľom je manžel daňového dlžníka za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“); to neplatí, ak manžel daňového dlžníka preukáže, že tieto prostriedky nepatria do BSM. Predmetom colnej exekúcie nie je majetok manželov uvedený v notárskej zápisnici N 1327/2014, Nz 37984/2014, NCRIs 38762/2014 zo dňa 14.10.2014; finančné prostriedky na účtoch manželky dlžníka, s výnimkou sumy XXX.XXX,- eur poskytnutej B. J. J., K. formou hypotekárneho úveru, je možné postihnúť exekúciou.

II. Žaloba

6. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 18.06.2015, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 22. 06. 2015, domáhali preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, jeho zrušenia ako aj zrušenia exekučnej výzvy, vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a náhrady trov konania.

7. Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že dňa 25.04.2003 uzavreli manželstvo, pričom pohľadávka vo výške X.XXX,XX eura predstavuje príslušenstvo (úroky z omeškania) k pohľadávke, ktorá vznikla v súvislosti s rozhodnutím č. XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 30.11.2001, predmetom ktorého bolo uplatnenie dlhu Hlavným colným úradom Viedeň voči žalobcovi v 1. rade na dovoznom cle podľa čl. 202 Colného kódexu. Dlh na dovoznom cle vo výške XX.XXX,XX eura vznikol v súvislosti s dovozom cigariet do colného územia Európskeho spoločenstva, keďže bol uskutočňovaný v rozpore s právnymi predpismi. Na predmetnom dovoze sa mal údajne v dňoch 31.01.2001 do 13.06.2001 podieľať žalobca v 1. rade a p. H., na základe čoho bol žalobca v 1. rade z titulu spoluviny ako spoludlžník vyzvaný dňa 30.11.2001 na zaplatenie dovozného poplatku vo výške XX.XXX,XX eura. Vymáhacie konanie voči žalobcovi v 1. rade bolo právoplatne ukončené predbežným rozhodnutím zo dňa 23.02.2006, keďže p. H. svoj dlh uznal.

8. Na základe výkazu Hlavného colného úradu Viedeň zo dňa 06.02.2007 bol vo veci zistený nedoplatok vo výške X.XXX,XX eura, pričom prvostupňový orgán začal dňa 31.11.2014 proti žalobcom exekučné konanie, a to aj proti žalobkyne v 2. rade, pretože v danom čase boli manželmi. Z § 88 ods. 9 daňového poriadku vyplýva, že predmetom daňovej exekúcie smie byť aj majetok v BSM, avšak v prípade, ak bol návrh na zrušenie BSM podaný pred právoplatnosťou rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania, nemožno exekúciou postihnúť majetok, ktorý je vo vlastníctve manžela daňového dlžníka, teda žalobkyne v 2. rade. Podľa § 90 ods. 1 daňového poriadku nadobudlo rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania právoplatnosť dňa 21.11.2014, pričom návrh na zrušenie BSM bol podaný dňa 19.11.2014, a teda nemožno postihnúť výkonom exekúcie žalobkyňu v 2. rade.

9. Žalobcovia zdôraznili, že je potrebné brať do úvahy, že (i) vymáhaná pohľadávka predstavuje úroky z omeškania z pohľadávky, ktorá vznikla v čase, v ktorom neexistovalo BSM, (ii) notárskou zápisnicou N 1327/2014, Nz 37984/2014, NCRIs 38762/2014 zo dňa 14.10.2014 došlo k zúženiu BSM, (iii) rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 25.03.2015 bolo BSM zrušené. Podmienkou aplikácie § 147 Občianskeho zákonníka je skutočnosť, že pohľadávka jedného z manželov, ktorá má byť uspokojená z BSM vznikla za trvania manželstva, pričom v tejto súvislosti žalobcovia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 8/2010 zo dňa 22.11.2010. Predmetná udalosť, zakladajúca daný dlh v prejednávanej veci, nastala pred uzavretím manželstva žalobcov, nie je teda možné postihnúť výkonom rozhodnutia majetok patriaci do BSM a uskutočniť výkon rozhodnutia prostredníctvom prikázania peňažných prostriedkov z účtu žalobkyne v 2. rade.

III. Vyjadrenie k žalobe

10. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 02.03.2016, s tým že prvotne poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie, ktorým bola potvrdená exekučná výzva colného úradu, nespĺňa podmienku preskúmania v zmysle § 250 ods. 1 a 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v spojení s § 248 písm. a) OSP, nakoľko sa jedná o rozhodnutie procesného charakteru, ktoré sa týka vedenia exekúcie a s poukazom na § 248 písm. a) OSP nepodlieha súdnemu prieskumu rozhodnutí správnych orgánov (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžf 5/2009 zo dňa 21.07.2010, sp. zn. 5 Sžf 17/2008, sp. zn. 5 Sžf 87/2007 zo dňa 16.07.2008, sp. zn. 3 Sžf 80/2007 zo dňa 24.04.2008).

11. Vo vzťahu k zúženiu či platnosti BSM žalovaný uviedol, že peňažné prostriedky na účtoch žalobkyne v 2. rade postihnuté exekúciou boli preverené zaslaním žiadosti o preverenie pohybov na účtoch, pričom z odpovede banky vyplynulo, že blokované finančné prostriedky na tam uvedenom termínovanom bankovom účte sú predmetom BSM; neboli predmetom zúženia zákonom určeného rozsahu BSM, tak ako to vyplýva z notárskej zápisnice N 1327/2014, Nz 37984/2014, NCRIs 38762/2014 zo dňa 14.10.2014. Podľa § 88 ods. 9 daňového poriadku je rozhodujúce, či do dňa právoplatnosti o začatí daňového exekučného konania, t.j. do 21.11.2014, bolo BSM vyporiadané dohodou alebo súdnym rozhodnutím alebo ak manžel daňového dlžníka preukázal, že do dňa právoplatnosti rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania tento majetok alebo jeho časť nepatrili do BSM. Návrh na zrušenie BSM bol podaný dňa 19.11.2014, čo však nie je možné považovať za vyporiadanie BSM. Žalobkyňa v 2. rade bola oprávnené vedená ako účastník konania a jej finančné prostriedky bolo možné postihnúť exekúciou.

12. K samotnému prvostupňovému konaniu Hlavného colného úradu Viedeň, žalovaný uviedol, že overil všetky dôležité skutočnosti z vyjadrenia Ministerstva financií Rakúskej republiky dopytovaného v súvislosti s odvolaním žalobcu v 1. rade. Podľa tohto vyjadrenia proti rozhodnutiu o colnom dlhu č. 100/62256/2001 zo dňa 30.11.2001 podal žalobca v 1. rade odvolanie, ktoré bolo zamietnuté dňa 09.11.2004, kedy nastala aj možnosť vymáhania pohľadávky. Hlavný colný úrad Viedeň dospel ku konečnému záveru, ktorý žalovaný nemá dôvod spochybňovať. Slovenské colné orgány nie sú oprávnené spochybňovať rozhodnutia cudzích štátnych orgánov a v rámci medzinárodnej spolupráce ich rešpektujú. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 466/2009 Z. z. o medzinárodnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. o medzinárodnej pomoci“) sa pohľadávka členského štátu vymáha rovnako ako pohľadávka Slovenskej republiky. Manželstvo žalobcu v 1. rade a žalobkyne v 2. rade bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX, pričom vykonateľnosť resp. vymáhateľnosť colného dlhu, príslušenstvom ktorého sú aj úroky z omeškania vymáhané v exekučnom konaní voči žalobcovi v 1. rade, nastala po skončení odvolacieho konania, t. j. 09.12.2004, a teda pohľadávka nevznikla ešte pred vznikom manželstva.

IV. Konanie na správnom súde

13. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5S/149/2015 – 40 zo dňa 27.02.2018 žalobu odmietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, keď dospel k záveru, že daňová exekučná výzva nerieši a ani neukladá hmotnoprávne povinnosti, ale svojou podstatou je iba upomienkou na zaplatenie daňového nedoplatku, neukladá sa ňou daňová (colná) povinnosť, ale iba sa určuje náhradná doba, v ktorej má povinný splniť už určenú a existujúcu povinnosť, ktorú si nespĺnil v riadnej lehote. Nejde tu teda o rozhodnutie o subjektívnych právach chránených verejným právom, a preto exekučná, resp. colná výzva nepodlieha súdnemu prieskumu.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4Sžfk/35/2019 – 85 zo dňa 06.10.2020, právoplatným dňa 05.11.2020, na základe kasačnej sťažnosti žalobcov, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/149/2015 – 40 zo dňa 27.02.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, s tým, že daňová exekučná výzva podlieha súdnemu prieskumu zákonnosti, a to v obmedzenom rozsahu dôvodov podľa § 91 ods. 5 písm. a), b) daňového poriadku, pričom má ísť o také okolnosti, ktoré nastali až po právoplatnosti exekučného titulu. Opačný výklad by viedol k duplicitnej možnosti súdneho prieskumu exekučného titulu i v štádiu exekučného konania, čo je v rozpore s princípom subsidiarity, ktorý pri prechode do ďalšej úrovne právnej ochrany počíta s vyčerpaním právneho prostriedku nápravy

v predchádzajúcom štádiu. Rovnako je správny súd povinný prihliadať aj na koncentráciu uvedeného konania; súdny prieskum možno zrealizovať v rozsahu, ktorý môže byť len v súlade s § 91 ods. 6 daňového poriadku.

15. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o správnych súdoch“) bol okrem iného zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť 1. júna 2023. V zmysle § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 4S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. BA-5S/200/2020.

16. Správny súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) a § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 SSP, keď účastníci konania k rozhodnutiu veci bez nariadenia pojednávania nemali námietky. Deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.09.2023 (§ 137 ods. 4 SSP).

V. Právne posúdenie

17. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. Podľa § 493e SSP, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

19. 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 5 ods. 2 SSP, konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

21. Podľa § 7 písm. a) SSP, správne sudy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

22. Podľa § 32 ods. 3 písm. a) SSP, ďalšími účastníkmi sú tí, ktorí boli účastníkmi administratívneho konania.

23. Podľa § 6 ods. 3 písm. g), h) zák. o medzinárodnej pomoci, príslušný orgán Slovenskej republiky zabezpečí vymáhanie pohľadávky, ak žiadosť o vymáhanie pohľadávky obsahuje
g) identifikáciu pohľadávky a jej výšku vrátane istiny, úroku, pokuty a iných sankcií a nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, uvedené v eurách a v mene zmluvného štátu, ak mena zmluvného štátu je iná ako euro,
h) informáciu o lehote, v ktorej sa premlčí právo vymáhať pohľadávky.

24. Podľa § 6 ods. 4 zák. o medzinárodnej pomoci, prílohou žiadosti o vymáhanie pohľadávky sú
a) písomnosti s vyznačením ich právoplatnosti a vykonateľnosti alebo ich úradne osvedčená kópia,

b) iné doklady a informácie nevyhnutné na vymáhanie pohľadávky.

25. Podľa § 6a ods. 1 zák. o medzinárodnej pomoci, pohľadávka iného zmluvného štátu sa vymáha rovnako ako pohľadávka Slovenskej republiky; pohľadávka iného zmluvného štátu sa vymáha v eurách.

26. Podľa § 6a ods. 2 zák. o medzinárodnej pomoci, na účely vymáhania pohľadávky sa písomnosti vydané podľa právneho poriadku zmluvného štátu považujú za písomnosti vydané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak ďalej nie je ustanovené inak.

27. Podľa § 88 ods. 9 daňového poriadku, predmetom daňovej exekúcie môže byť aj majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Ak ide o majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, je účastníkom daňového exekučného konania aj manžel daňového dlžníka; to neplatí, ak do dňa právoplatnosti rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania podľa § 90 bolo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadané dohodou alebo súdnym rozhodnutím alebo ak manžel daňového dlžníka preukázal, že do dňa právoplatnosti rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania tento majetok alebo jeho časť nepatrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

28. Podľa § 88 ods. 10 daňového poriadku, daňová exekúcia je neprípustná na majetok, ktorý je vo vlastníctve inej osoby ako daňového dlžníka, ak tento zákon neustanovuje inak. Právo na majetok, proti ktorému je daňová exekúcia neprípustná, môže daňový dlžník alebo iná osoba uplatniť u správcu dane. Ak daňový dlžník alebo iná osoba uplatní návrh na vylúčenie majetku z daňovej exekúcie na súde, správca dane takýto majetok vylúči z daňovej exekúcie až do právoplatného rozhodnutia súdu. Rozhodnutie o vylúčení majetku z daňovej exekúcie sa doručuje daňovému dlžníkovi a inej osobe a je právoplatné dňom jeho doručenia. Daňovej exekúcii nepodlieha majetok podľa osobitného predpisu.

29. Podľa § 90 ods. 1 daňového poriadku, daňové exekučné konanie začína správca dane na podklade exekučného titulu vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Dňom vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania správcom dane je toto rozhodnutie právoplatné a nie sú proti nemu prípustné opravné prostriedky.

30. Podľa § 90 ods. 2 písm. d), f) daňového poriadku, rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania obsahuje označenie konkrétneho exekučného titulu, označenie osôb, na ktoré sa vzťahuje výrok o zákaze nakladania s majetkom daňového dlžníka.

31. Podľa § 91 ods. 1 daňového poriadku, správca dane doručí daňovú exekučnú výzvu bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania osobám uvedeným v § 90 ods. 2 písm. f).

32. Podľa § 91 ods. 5 daňového poriadku, do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,

b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

33. Podľa § 143a zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), manželia môžu dohodou rozšíriť alebo zúžiť zákonom určený rozsah bezpodielového spoluvlastníctva. Obdobne sa môžu dohodnúť aj o správe spoločného majetku.

Manželia sa môžu dohodnúť, že vyhradia vznik bezpodielového spoluvlastníctva ku dňu zániku manželstva. Dohoda podľa odsekov 1 a 2 vyžaduje formu notárskej zápisnice. Manželia sa môžu voči inej osobe na túto dohodu odvolať len vtedy, ak jej je táto dohoda známa.

34. Podľa § 147 OZ, pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. To neplatí, ak ide o pohľadávku veriteľa jedného z manželov, ktorí sa dohodli podľa ustanovení § 143a, pokiaľ táto pohľadávka vznikla pri používaní majetku, ktorý nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

35. Podľa § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

36. Podľa § 148a ods. 2 OZ, súd na návrh zruší bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v prípade, že jeden z manželov získal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Návrh môže podať ten z manželov, ktorý nezískal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Pokiaľ toto oprávnenie majú obaja manželia, môže návrh podať ktorýkoľvek z nich.

37. Podľa § 149 ods. 1, 2, 3 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

38. Predmetom správneho súdneho prieskumu v tomto konaní bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil exekučnú výzvu vydanú prvostupňovým orgánom, konajúcim na základe žiadosti rakúskych colných orgánov zo dňa 03.04.2007, na vymoženie colného dlhu titulom úrokov z omeškania vo výške X.XXX,XX eura na základe vykonateľného exekučného titulu, a to výkazu nedoplatku č. 100/62256/2001 – 84 zo dňa 06.02.2007.

39. Prvotne sa správny súd musel vysporiadať s postavením žalobkyne v 2. rade v súdnom konaní, nakoľko v zmysle § 7 písm. a) SSP je podmienkou prípustnosti správnej žaloby vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov podľa osobitných predpisov, pričom žalobkyňa v 2. rade nepodala voči exekučnej výzve žiaden opravný prostriedok. Vo vzťahu k žalobkyni v 2. rade by tak bolo na mieste aplikovať § 98 písm. g) SSP a žalobu odmietnuť. Uvedený postup však správny súd vyhodnotil ako prísne formalistický a neúčelný. S prihliadnutím na § 5 ods. 2 SSP v spojení s právom na súdnu ochranu žalobkyne v 2. rade podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, berúc do úvahy, že žalobkyni v 2. rade by v tomto súdnom konaní v konečnom dôsledku náležalo postavenie účastníčky konania v zmysle § 32 ods. 3 písm. a) SSP, správny súd žalobu aj vo vzťahu k žalobkyni v 2. rade meritórne prejednal, ktorým postupom zachoval jej právo na prístup k súdu.

40. Následne sa správny súd, vychádzajúc z obsahu žaloby podľa § 134 ods. 1 SSP, v zmysle záverov kasačného súdu vyjadrených v zrušujúcom uznesení č. k. 4Sžfk/35/2019 – 85 zo dňa 06.10.2020, bod 23, obmedzil na preskúmanie zákonnosti exekučnej výzvy v rozsahu dôvodov podľa § 91 ods. 1 písm. a), b) daňového poriadku. V podanej žalobe žalobca v 1. rade brojil proti rozhodnutiam finančných orgánov v zásade tvrdiac, že okolnosti, ktoré viedli k vzniku vymáhanej pohľadávky sa stali pred uzavretím manželstva, a teda výkonom daňovej exekúcie nemožno postihnúť žalobkyňu v 2. rade, ako ani majetok patriaci do BSM, ktorý skutkový dôvod možno subsumovať pod § 91 ods. 5 písm. b) daňového poriadku.

41. Správny súd z obsahu spisu zistil, že manželstvo žalobcu v 1. rade a žalobkyne v 2. rade bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX, pričom úroky z omeškania, o vymáhanie ktorých ide, sa stali vymáhateľnými na základe výkazu nedoplatku zo dňa 06.02.2007, teda nepochybne za trvania manželstva. Je pritom právne bezvýznamná námietka žalobcov, ktorí vznik vymáhaného dlhu viazali k skutkovým okolnostiam odohrávajúcim sa v roku 2001, následkom ktorých colné orgány Rakúskej republiky uložili žalobcovi v 1. rade uhradiť colný dlh.

42. Pokiaľ žalobcovia mali za to, že pohľadávka žalobcu v 1. rade vznikla pred uzavretím manželstva, uvedený záver považoval správny súd za nesprávny. Pohľadávka na úhradu špecifikovaných úrokov z omeškania vznikla podľa predpisov rakúskeho práva, pričom slovenské finančné orgány, ani správny súd v tomto konaní (a to aj s ohľadom na bod 40 odôvodnenia tohto rozsudku), nemajú právomoc tieto cudzie rozhodnutia žiadnym spôsobom obsahovo preskúmať. Prvostupňový orgán sa riadil § 6a zák. o medzinárodnej pomoci a pri vymáhaní pohľadávky postupoval ako pri pohľadávke Slovenskej republiky, s tým, že vychádzal z exekučného titulu, ktorým je písomnosť dožadujúceho štátu s tam vyznačenou doložkou vykonateľnosti. V prejednávanej sa veci sa tak jedná pohľadávku jedného z manželov, ktorú možno uspokojiť z BSM, keďže vznikla za trvania manželstva (§ 147 OZ v spojení s § 88 ods. 9 daňového poriadku).

43. Žalobcovia ďalej namietali, že majetok v BSM nemožno postihnúť daňovou exekúciou, keďže dňa 19.11.2014 bol podaný návrh na zrušenie BSM a rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania nadobudlo právoplatnosť až 21.11.2014, ktorú námietku vyhodnotil správny súd rovnako ako nedôvodnú. Daňový poriadok v § 88 ods. 9 ako predpoklad pre nemožnosť výkonu daňovej exekúcie na majetok v BSM stanovil okamih jeho vyporiadania, ktorý nasleduje v zmysle § 149 OZ až po tom čo BSM zaniklo

jedným z dôvodov upravených OZ /napr. smrťou jedného z manželov alebo jeho zrušením súdom/. Žalobcovia v podanej žalobe osvedčili len to, že samotný návrh na zrušenie BSM bol podaný časovo skôr (19.11.2014) ako rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania nadobudlo právoplatnosť. Táto okolnosť však v zmysle § 88 ods. 9 daňového poriadku nemá vplyv na možnosť postihnúť daňovou exekúciou aj majetok patriaci do BSM. Pre úplnosť správny súd uvádza, že BSM žalobcov bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 18C/74/2014 – 17 zo dňa 05.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015, teda až v priebehu daňového exekučného konania. K vyporiadaniu BSM tak mohlo dôjsť najskôr deň nasledujúci po zrušení BSM súdom, t. j. dňa 26.03.2015.

44. Pokiaľ žalobcovia poukázali na notársku zápisnicu N 1327/2014, Nz 37984/2014, NCRIs 38762/2014 zo dňa 14.10.2014, z jej obsahu je zrejmé, že rozsah BSM bol zúžený o nehnuteľnosti a finančné prostriedky v sume XXX.XXX,- eur poskytnuté B. J. J., K. formou hypotekárneho úveru alebo obdobného úveru, ktoré budú výlučným vlastníctvom žalobkyne v 2. rade, rovnako ako aj o výnosy, prírastky alebo úžitky z nehnuteľností a týchto peňažných prostriedkov, ktoré sú výlučným vlastníctvom žalobkyne v 2. rade, ako aj o príjmy žalobkyne v 2. rade zo závislej činnosti použité na splatenie tejto pohľadávky a jej príslušenstva. Z uvedenej notárskej zápisnice nevyplýva, že BSM by bolo zúžené aj o iné majetkové hodnoty /napr. peňažné pohľadávky na bankových účtoch vedených v prospech žalobkyne v 2. rade voči bankovým inštitúciám, keďže daňové exekučné konanie sa vedie prikázaním pohľadávky z účtu v banke/. Žalobcovia v podanej žalobe neoznačili žiaden iný konkrétny majetok, ktorý by bol výlučne vo vlastníctve žalobkyne v 2. rade a ako taký by netvoril predmet BSM, ktorý by nemohol byť predmetom daňovej exekúcie.

45. S odkazom na vyššie uvedené dôvody, po preskúmaní konkrétnych relevantných žalobných námietok, správny súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, a preto ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

46. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 168 a contrario SSP tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné od žalobcov spravodlivo požadovať, aby ich žalovanému nahradili.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 2 písm. a) a § 145 ods. 2 písm. a/ SSP a).

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,

- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP; je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).